

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителството и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Периодично публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако не се платятъ. Обявленията на г. Приставъ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

ОБЯВЛЕНИЯ

Обявяваме, че агенти на романа „ПОТОПЪ“ отъ Сенкевича сж Г-да Г-да Георги Пенчевъ и Иванъ Владовъ, на които молимъ да се указва най пълно довѣрие.

Срѣщу полученитѣ абонаменти тѣ ще издаватъ рѣдовна квантации, подписани отъ насъ.

Прѣводавчи — издателитѣ:

Б. Султановъ и Цв. Кузовъ.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ

Ново построена прѣзъ тѣзи година къща, находяща се въ Плевенъ улица гимназиална.

Желающитѣ да я наематъ, нека се отнесатъ за споразумѣние до Г-на Стоянъ Русевъ, кундурджията, срѣщу същата къща.

Притежателъ: Петъръ Пановъ Габровеца
2—196—2

гр. Плевенъ, 6 Декемврий 1898 год.

Откупването експлоатацията на тази частъ отъ источнитѣ желѣзници, която се намѣрва на Българската територия, съставлява злостата на дѣня. Върху правителството се изсипахъ купъ клевети и инсинуации. Върху му се хвърлихъ обвинения, които едва ли биха имали мѣстото си. Тази покупка станж причина и за свикването на митинги, гдѣто чающитѣ возмущения воды дадохъ просторъ на страститѣ си и волнестъ на езика си. Тукъ намѣри мѣсто оная злоба, която може да има мѣстото си само у ония същества, които не притежаватъ разумъ, разсъдакъ и истинско прѣцниязание на дѣлата—у безловестнитѣ. Най-послѣ и самия фактъ, откупване експлоатацията на 309.614 килом. за 24,850,603 лева не може да се вѣрни на правителството нито за грѣшка, нито за прѣстъпление. Прѣдъ насъ стоатъ такива факти, които прѣдставяватъ тази покупка за печалба, нѣ не и за загуба. Откупването на желѣзопътната линия Руссе—Варна, която има протяжение 224 кил. за 53 милиона лева въ сравнение съ покупката на 309.6 кил. отъ источнитѣ желѣзници за 24 милиона е рѣдно по-скъпо. И при все това върху Каравеловъ не се изсипахъ толкова псувни, колкото се изсипахъ на днешното правителство. При това и Каравеловъ е още едно отъ лицата, които иматъ смѣлостта да осждаатъ днесъ спогодбата. Той забрави, види се, извършената отъ него покупка на една гнила линия, за която заплати тройно по-скъпо и отива до крайностъ днесъ. Види се, тога става, защото режимътъ не е либераленъ, каквито бѣхъ режимитѣ на Каравелова и ученика му Стамболова. Съ покупката на тази линия не се накърнява съ нищо честта на нашата държава, нито пъкъ ще пострадатъ нейнитѣ финансови, защото тукъ се взема подъ наемъ най-доходната частъ отъ источнитѣ желѣзници, отъ които държавата, не само че нѣма нищо да губи, но ще има и извѣстенъ приходъ, защото прихода който се получава на единъ километаръ е извѣстенъ. Този приходъ, който е 10842 лева, бруто не само че удовлетворява всѣкого, но ще усигори за държавата и единъ приходъ, който нѣма да бѣдъ по-малкъ отъ 1000 лева годишно на километръ, защото отъ горний приходъ 10842, който е срѣдното отъ прихода, получава въ тая линия въ разстояние на 5 години, като се спаднатъ 50 % за поддържане персонала и за ремонтъ, ще се получи чистъ приходъ 5421 лева.

А пъкъ спорѣдъ договора нашето правителство е откупило експлоатацията на тая линия по 4150 лева километара, става ясно, че 1271 лева ще се получава приходъ на километръ. При това нашето правителство си запазва всички прѣвѣлгий, който сж дадени на това дружество съ разнитѣ договори.

Цѣната, по която се откупва експлоатацията на тая линия не е височина и тя повечето правителство, отколкото да го компрометира. Отъ тази цифра 24,850,603 лева нашето правителство ще прѣспадне: 1) Наема на линията Бѣлово—Вакарелъ, който се равнява на 34 715,49 лева, или капитализиранъ за 59 години дава цифрата 656,744 лева; 2) Правото на собственост върху прѣдметитѣ и движимоститѣ отъ инвентаря на станцийтъ въ отстъпената линия на инспекцията въ Пловдивъ, инсталацията за импергниране на траверси въ Сарамбей, заедно прѣнадлѣжащитѣ ѝ машини и орджия—оцѣнено за 245,200 лева и 3) едно обезщетение на Българското правителство отъ вл. л. 400 000, срѣщу извършенитѣ работи по постройката на трасето Пловдивъ—Сарамбей, които Българското правителство ще трѣбва да направи. Като се спаднатъ тия сумми, на които има право нашето правителство, спорѣдъ договора, остава да се заплати за цѣлата линия отъ 309,614 к. м. само 23,553,659 лева. Тази цѣна е доста ниска, а само въ очитѣ на ония, които не могатъ да се примирятъ съ съвѣстта си, гдѣто и съ този въпросъ не ще могатъ да седнатъ на министерскитѣ кресла, може да се виде голѣма и дѣлото прѣдателско.

Другъ би билъ въпросътъ, ако се разгледаше отъ гледна точка за честта на България.

И въ това отношение не може да се обвини ни най-малко правителството, защото то е направило всичко, за да се запази честта на отечеството ни, а така сжщо и на кредита ѝ, който съ това ни най-малко нѣма да се подобие. Разбираме да се осждаше правителството, нѣ ако то би прибѣгнало до присвояване силомъ тия желѣзници, както направи Стамболовъ прѣзъ м. Януарий 1894 година съ участъка отъ 9 кл. м. мѣжду Бѣлово и Сарамбей, отгдѣто слѣдъ три дни позорно повика надирѣ всичкия персоналъ и изложи на поругание България и да бѣде заставенъ по послѣ да приеме едно унижително за България съглашение. Въ такъвъ случай и ний бихме осждали поведението на правителството, нѣ не и днесъ, когато то излиза съ честъ. Даже и Каравеловъ, който прѣпоръча тия мѣрки, не би се рѣшилъ да направи тая авантюра. А тука ний имаме лица разумни, които притегатъ и оцѣняватъ най-малкиятъ обстоятелства и случайности и осждаатъ въпроситѣ съ изискуемата се опитност и знание и на които е скъпа честта на отечеството имъ и никога не ще се рѣшатъ на подобни авантюри, каквито прѣпоръча Каравеловъ, който самъ е призналъ на компанията правото на собственост върху тая желѣзница, която тя е построила.

И митингитѣ, къмъ които прибѣгватъ сега водителитѣ на опозицията, не ще постигнатъ никаква цѣль, защото на Българскитѣ граждани е извѣстно, че тукъ се не прѣслѣдватъ нѣкакви идеални стрѣмления, а лични, които се прѣкриватъ задъ първитѣ. Личнитѣ блага отдавна сж зели мѣстото на идеалнитѣ и всички ония, които днесъ се кичатъ съ тия епитети, не сж искрени. Самото обстоятелство че всички опозиционни водители, които се кичатъ ежедневно въ пресата единъ съ другъ съ най отвратителнитѣ епитети, си даватъ ръка само дано и надъ тѣхъ по скоро се усмихне щастieto, доказва това.

Каравеловъ и Радославовъ, Петковъ и Д-ръ Давидъ, каква подигравка? Кое може да бѣде съединителната жица между тия четирма водители? Дали тѣхната програма за вътрѣшната политика на България? Дали тѣхното съгласие по външната политика на Отечесвото ни? Дали тѣхното горѣщо желание за процвѣтаващието на България? Не, нито едното, нито другото. Тукъ съединителната жица е личния интересъ; за този интересъ се жертвува всичко, защото най-голѣма и непростителна грѣшка бѣхме сторили, ако допустѣхме, че само опозиционитѣ шефови иматъ при сърдце доброто на България, а стоящитѣ на чело на управлението не милѣятъ за тази България, въ която сж се родили и отрасли? Кой е този, който не ще милѣе за родината си, за онзи кхтъ земя, въ който се е родилъ и отрасълъ?

Това обвинение е толкова нелѣпо, колкото и стрѣмлението да се експлоатира съ единъ въпросъ, който ще има за страната най-добри послѣдствия. И, ако днесъ се пише по тоя въпросъ съ такова ожесточение отъ страна на опозиционната преса, то откупване експлоатацията на источнитѣ желѣзници е само единъ благовиденъ претекстъ, за да се даде ходъ на частнитѣ капризи и дертове, а не че направената спогодба е врѣдителна.

ХРОНИКА

— Директора на тукшаното винарско училище, слѣдъ като доказа съ редъ сбивания съ другари и граждани, а сжщо, че е единъ ниско падналъ въ нравственено отношение човѣкъ, бѣрза да покаже прѣдъ обществото, че и въ умственено отношение не стои по-горѣ и че понятието за „честъ и възпитание“ сж несъществующи за него. Този фаталенъ човѣкъ, слѣдъ като е ималъ блиски сношения се една развалена жена, искалъ е да пѣхне мръсната си ръка въ едно почетно семейство. Прѣзрѣлъ е и честностъ, и колежалностъ само да види побѣдителъ своя животински инстинктъ. Неговата съдружница—посрѣдница—намѣрила случай да го ограбва. Накарва ученика Петковъ Димитръ отъ V кл., съ когото живѣла въ една квартира, да напише писма за Забунова отъ чуждо име. Той получилъ двѣ такива писма, а съдружницата му успѣла да му ограби до 10 напалѣона И нравствения Забуновъ написва любовно писмо съ такова съдържание, отъ което всѣки би се погнушилъ. Нѣ вмѣсто удовлетворение, жената прѣдава писмото на мъжа си и само Забуновъ знае, какъ е исплатилъ своята дѣрзостъ. Съ съдзи, а сжщо и съ увѣряване, че ще се застрѣля, ако бѣде издаденъ, той е успѣлъ да измоли прошка и да се погледне на него като на нещастникъ, вмѣсто прѣстѣпникъ. Обаче, обиденитѣ, като забѣлѣзали, че и въ този случай шарлатанствува, оплаквали се въ министерството, като испратили и неговото безобразно писмо. Дохожда ревизора г. Калчевъ и нашия глупавъ Забуновъ измисля оправдания, за което всѣки му се смѣе и което ясно показва за растрѣйството въ неговия мозъкъ. Понеже се намѣрилъ на тѣсно, Забуновъ призналъ, че писалъ любовно писмо, нѣ не по свое подбуждение, а по диктовката на мъжа, който искалъ да опита вѣрността на жена си; призналъ че прашалъ напалеони, но тѣхъ ги давалъ пакъ сжщия мъжъ! — Колко глупаво е скроено г. Забуновъ, нали? И само нещастната ти глава може да създаде такива приказки. Въ умопобъркванието си ти си забравилъ всички случаи, които те искарватъ лъжець, а сжщо и това, че тази приказка, поради своята неестественостъ,

е цяло признание, а същевременно проия за твоето умствено състояние.

Ний ще се постараем да лъснем както тръбна неговитъ дѣла, а за сега ще съобщимъ, че ученикътъ, който е писалъ по диктовката на неговата съдружница писма, които е носила, ужъ, отъ страна на честнитъ жени, е изключенъ отъ училището, слѣдъ като се е призналъ за виновенъ и подробно е призналъ всичко. Министерството е потвърдило изключването му за винаги отъ Плѣвненското училище. И за любопитство всѣкой може да пречеете въ учил. коридоръ обявлението, въ което се казва: „Петковъ Димитръ отъ V кл. се изключаваша за винаги отъ Плѣв. V кл. учил., за гдѣто е писалъ отъ *чуждо име* писма до директора на Винарското училище“, а също и съставения актъ по тоя случай и протокола на учит. съвѣтъ.

Интересни подробности би се получили за „човѣка на науката“ — моралния Забунувъ, ако си дадемъ отговори на въпроситъ: 1) Защо Забунувъ е станалъ археологическа рѣдкост и никой не го вижда въ Плѣвненъ, освенъ редакторитъ на „Бдитель“, и защо избѣгва обществото; 2) Защо не отива въ избата по правия пътъ, а забикаля изъ кривитъ улици; 3) Защо не ходи въ училището на често и защо го придружава по стълбитъ и пр. училищния слуга; 4) Защо на често ходи съ редакторитъ на „Бдитель“ въ избата; 5) Защо е билъ испуденъ отъ хазяина си най-позорно; 6) Защо не се задържа у него слугиня; 7) Какви сж били отношенията му спрѣмо семейството на единъ уволненъ неговъ другаръ?

Ний ни най-малко не се съмнѣваме, че отговоритъ ще бѣдѣтъ отличенъ атестатъ за неговата нравственностъ.

— По рано бѣхме съобщили въ вѣстника си, че Окр. Съвѣтъ въ едно отъ засѣданията си бѣше взелъ рѣшение да се слѣжѣтъ селскитъ общини по нѣколко въ една, за да се намалѣтъ и расходитъ. Обаче това рѣшение на Окр. съвѣтъ, поради оплакването на населението отъ ония общини, които се зкриватъ и защото всѣка една отговаря на условията, изисквани отъ „Закона за селскитъ общини“, за да бѣдатъ отдѣлни самостоятелни общини, не е утвѣржено отъ почитаемото Министерство на Вжтрешнитъ работи. За въ бѣдѣще общинитъ въ Плѣв. Окржгъ си оставатъ пакъ толкова, колкото сж биле до сега—49 селски и двѣ градски.

— Отъ с. Долна Митрополия Плѣв. околия, получихме въ прѣписъ едно заявление до кмета на общината, противъ огромнитъ злоупотрѣбления, които билъ вършилъ Парашкева Хинчовъ, кръчмаръ, въ сжщото село. Въ това заявление като се изброяватъ подъ редъ съ стотина злоупотрѣбления, молѣтъ кмета да му се забрани вече кръчмарството, защото въ нѣколко само години този господинъ станалъ господаръ на половината село. Ако всѣчко това е вѣрно, общината е въ правото да земе рѣшение да му не дава право

за честностъ. Ние съвѣтваме селянитъ, да не зематъ никой подъ наемъ отъ нивитъ, които Хинчовъ е засвоилъ по този редъ, та слѣдъ нѣкое време ще бѣде въ нужда да ги даде тѣмъ по неволя.

— Г. Ат. Д-ръ въ Махалата, ние знаехме много отдавна за скритата стока на бившитъ неслѣстатели Мажд. Вас. и Тон., че е имало, но не се знаеше, че единъ отъ тѣзи, който е крилъ стоката по Чомаковци—Ставерци е билъ и Караивановъ. Тѣ, неслѣстателнитъ, сж вече спогодиха, та нѣма значение този въпросъ.

— Въ градътъ отъ день на день се чува все повече да се явява тифосъ и дифтеритъ, не би било злѣ, да се зематъ по строги мѣрки, гдѣто има болни, за да не се разпространява особено сега, зимно врѣме.

— Окр. Управителъ Г. Великовъ, замина на 9 т. м. изъ окржгъ по службени дѣла.

— На 8 т. м. слѣдъ обѣдъ Народното Събрание въ пълненъ съставъ, при стечение на небивало до днешенъ день множество публика, като изслушало обстоятелственнитъ, красноречивитъ убѣдителни доводи на Фин. Министръ Г. Тодоровъ и Г. Д-ръ Стояновъ, е приело съ аklamация—договора, сключенъ мѣжду Българ. Правителство и компанията на источнитъ желѣзници. Противъ това приемане сж биле 30 души народни прѣдставители, мѣжду които сж биле и нашиитъ Г. Соляновъ и К. Михайловъ. Това показва, че народното правителство не е така роболѣпно, както се вика постоянно отъ оппозицията.

— Не биле крадци, а фалшификатори. На 7 т. м. въ мѣстния окр. сѣдъ се гледа Тър. дѣло № 27/98 г., заведено отъ дружеството „Нива“ срѣщу четворца селени отъ с. Бръшляница, а именно срѣщу длѣжника Д. Миховъ, и приятелитъ му: Драганъ Ганчовъ, Никола Лишовъ и Тодоръ Петровъ за една сума отъ 5351 лева ср. по записъ. Отъ разясненията, които можаме да чуеме по това дѣло, узнаемъ, че *почтеното* дружество „Нива“, което съ разни червени покани заплашва длѣжницитъ си, че ще ги дава подъ сѣдъ, че ще имъ плащали дълговетъ съвѣтницитъ на Плѣв. Окржженъ Съвѣтъ, е извършило една твърдѣ смѣла, рѣшителна *фалшификация*, за което не вѣрваме вече да ни дава въ сѣдъ за клевета. Работата стояла така: Дим. Миховъ, който билъ агентъ на „Нива“ въ село Бръшляница земалъ нѣкога пари отъ негово дружество, 500 лева подъ порѣчителството на Драганъ Ганчовъ и до като дошелъ срокътъ да промѣни записъ, Миховъ, си обѣрналъ смѣткитъ въ покупка на жита за смѣтка на дружеството и поискалъ, види се, да осигури дружеството съ записъ. Явява се съ бѣлтъ форменъ записъ, както обикновено дружеството правяло, застава Д. Ганчовъ да го подпише, а той замолилъ и другъ селенинъ да му стане заедно съ Драгана за 300 лева и това всѣчко прѣдъ свидѣтели. Лишовъ се съгласилъ, а когато казалъ да забѣлѣжи сумата 300 л. Миховъ му казалъ, че

къмъ безчисленния купъ отъ горящи звѣзди. О! Едди тогава би билъ щастливъ, а сега. — сега, уви! Шомъ той се отдаде напълно на своята мечта, на своята фантазия, и голѣмата зала се напълне съ чисти, звѣнливи, ту печални и плачевни, ту весели звукове, като грозно провидѣние, като зълъ духъ, се исправя прѣдъ него стройната фигура на майка му. Той не я забѣлѣзва отъ най напѣдъ, той свири, увлича се отъ своето свирение, ясна червинина гори на бузитъ му, по бързо лѣтѣжѣ рѣцѣтъ му, тиха усмивка броди по жловетъ на устата му. Гласа на майка му, макаръ тѣй сжщо да е поетиченъ, отдѣля го отъ тая поезия, отъ тоя миръ на звуковетъ.

— Милий, ти уморявашъ себѣ си, ти ще заболѣешъ тѣй! Видѣлъ колко си пламналъ! Тя прокарева изящната си рѣка по неговата буза. Едди не може изведнѣжъ да дойде въ себѣ си, той като че не познава майка си.

— Едди, съземи се, гълѣбче.

Тя нѣжно го подигна отъ стола и, като го прѣгърна прѣзъ кръста, заведе го въ тропезарията, гдѣто отдавна вече весело шумѣше стмовара.

— Малко, само мѣнанко, още мѣнанко, азъ тозъ часъ . . . азъ не съмъ свършилъ. И момченцето искаше да се откъсне отъ нея и да свири вече ново зародената фантазия. Но майката не пуца.

Охъ, колко Едди е нещастенъ въ тия минути.

— Гълѣбче мое, разбери, ако азъ ти поз-

това ще забѣлѣжатъ въ дружеството. Като наближилъ надежда, извѣстили се, че сумата за Ганчова не била 500 л. и за Лишова 300 л., а нѣщо 5351 л., за което на врѣме направили нужния протестъ къмъ дружеството, което и не благоволело да отговори. За третия порѣчителъ Т. Петровъ, като неграмотенъ, никога и никого не билъ натоварвалъ да го подписва, защото прѣдъ никого не е обѣщавалъ това, нито има причина, за да стане така, за такава сума. Подписанъ билъ отъ ново назначения нѣкой си Ив. Върбановъ и то вече въ дружеството „Нива“, когато Г. Д. М. Житаровъ въ присѣствието на самораслия финансистъ Ст. Коларовъ, съ неговата рѣка написалъ саморѣчно **5351 л. 50 ст** Г-нъ Коларовъ, който прѣставлявалъ дружеството, на разнитъ въпроси мълчеше като пжнъ и когато се обяви записъ за подложенъ и този подлогъ извършенъ отъ горнитъ хубостници, той прѣгълта малко. Сега дѣлото е въ рѣцѣтъ на сѣдебнитъ власти и резултата ще видиме и съеврѣменно ще явиме.

— Съ начеванието на зимата, на 9-й того завале и снѣгъ. Въ първий день всѣкий падналъ снѣгъ се стопи, обаче прѣзъ ношѣта срѣщу 10-й навалъ на една дебелина до 25 см. На 10-й цѣлий день вале непрѣкъснато, заедно съ вѣтръ, а така сжщо и прѣзъ ношѣта срѣщу 11, въ който день прѣстана да вали. Земата и посѣвитъ сж закрити съ една снѣжна покривка, дебела около 50—60 см.

— Съ послѣдния брой на вѣстника, който ще излѣзе за коледнитъ празници, ще испратимъ на абонатитъ си по единъ стѣненъ календаръ подарѣкъ. Първия брой отъ шестата година ще излѣзе на първий Януари 1899 год.

— Въ прѣдпослѣдния брой на в. „Бдитель“ е дадено мѣсто на едно антрефиле, съ което се съобщава, че утвѣрждаването на Телишкия общински кметъ е станало съ испращанieto на нѣколко пуяка въ Луковитъ до Околийския Началникъ и други въ Плѣвненъ съ единъ и сжщия каруцаръ. Въ положение сме да явимъ, че това е нигла клевета и лицата, до които се отнася това, сж направили нуждитъ постѣпки за даване клѣветницитъ въ сѣдъ.

— Въ прѣдпослѣдния брой на вѣстника си съобщихме, че г-нъ Тодарановъ е открилъ въ мѣстността на с. Орѣховица, Плѣвнен. Околия камени вѣглища. Обаче по-послѣ се установи, че тия каменни вѣглища сж били открити отъ съдружието Стояновъ и Върбановъ много по рано, които не само сж запазили периметра, нѣ, за да получатъ разрѣшение около това врѣме поискано имъ е била скица на мѣстото, каквато сж испратили прѣди недѣля врѣме.

— Въ мѣстността на града Плѣвненъ, „Низамския баиръ“, г-нъ Тодарановъ е открилъ желѣзна руда, и е запазилъ нужния периметръ.

— И вѣстникъ „Напѣдѣкъ“ е открилъ колонитъ си на ищаклинтъ дописници отъ Плѣвненъ, които ежедневно откриватъ Америка. Въ

воля да свиришъ, то това ще се продължава до безконечностъ!

— Само мѣначко, — говори Едди. — Тя въ едно врѣме ласкаво и строго го увѣщава, тя моли, най послѣ, за нея, ако той я обича.

— Едди, ти нѣма да бѣдешъ жестоко момче? Ти не ще искашъ да угорчишъ майка си! И Едди се покорява, но колко му е тежко, колко болно. Той пие чай като убитъ, не слуша, що се говори наоколо, когато го запитватъ, трепва и, прѣди да отговори, дълго и страшно гледа на тогава, който се обрѣща къмъ него съ въпросъ. Едди е невнимателенъ, Едди е лѣнивъ! Но никой не може да разбере, каква мъка е за Едди да не свири; той тогава е съвсѣмъ боленъ, нему му се чини, че нѣма на свѣта човѣкъ по нещастенъ отъ него, той би искалъ да иде негдѣ си на далечъ, на воля, на просторъ! гдѣто никой не би му бъркалъ, гдѣто би можелъ цѣлъ день да мечтае и си излива чувствата, които го вълнуватъ. Вечеръта, когато Едди легнѣ да спи, майка му и баща му дълго разсѣждаваха за своето малко съкровище.

— Положително, трѣбва да му запретимъ да свири своитъ фантазии, горѣщо утвѣрждаваше Ида, азъ се боѣ, че той ще се побѣрка. Послѣ той съвсѣмъ не може да се учи, — отговарѣ не както трѣбва. Непрѣстано плаче. — Тая музика съвършено ще го закопае. Трѣбва да спасимъ нашето дѣте, до гдѣто има врѣме. Ричардъ, защо ти мълчишъ? Съ негърпение свърши Ида.

ПОДЛИСТНИКЪ

ЕДДИ ВАЛТОНЪ.

(Отъ П. Л.).

Едди бѣше талантъ, не, това слово е недостатъчно силно, недостатъчно изразително. — той бѣше гений. Когато той свирѣше на роялъ и неговитъ малки прѣстченца извличаха чудни вдъхновенни звукови, които сж носѣхъ негдѣ си далече, бѣгахъ на свобода или прѣминуваха въ печаленъ, пълненъ съ страдания, напѣвъ, тогава човѣкъ можеше да се вслуша въ свирната на тоя удивителенъ малкъ импровизаторъ. Той цѣлъ живѣше въ своитъ звукове въ неговата главича сж създаваха чудни фантазии и той, развалнуванъ, потиснатъ отъ течението на настойчивата тайнственна музика, която звучеше около него, изливаше своитъ чувства, своитъ впечатления на фортопианото. Но, виждаше се, че инструмента бѣше досущъ малакъ, ничтоженъ за изражение на всѣкитъ чувства, които се вълнуваха въ неговата душа; ако би нѣкой огроменъ, неизмѣримо, обширей инструментъ би билъ на разположение то на малкия Едди; тогава звуковетъ още по могъществено, още по силно би потекли, порастнали би до грамадни размѣри и поглннали бихъ въ себѣ си цѣлия миръ, всѣкитъ други звукове, и чудната гармония би пѣла, би се вълнувала, широка и могуща, въ прозрачния въздухъ, като се възнася тамъ високо къмъ гълѣбавитъ небеса,

14 брой на тоя вѣстникъ срѣщаме една кореспонденция отъ Плѣвентъ, колкото тенденциозна, толкова и смѣшна. Дописника е мислилъ, че като съобщи чрѣзъ вѣстника една клѣвета, и цѣлътa се постига, безъ да е ималъ прѣдъ видъ, че тия, които сж прѣдметъ на инсинуаций, иматъ съвѣстъта си чиста и никога не сж служили на Бога и Мемона. Били сж русофили и днесъ сж такива и за гордостъ го считатъ, че принадлежкитъ на народната партия, защото тя постигнх желанното отъ цѣлъ български народъ помирение съ нашата освободителка и покровителка Руссия и прѣдприе редъ нарѣдби за доброто на страната. Въ положение сме да явимъ на чистокръвния партизанинъ (на откраднатитъ отъ него държавни сумми), че депутацията отъ Плѣвентъ се е ограничила съ урѣжданieto само възложенитъ ней работи; тя не се е срѣщала нито съ г-нъ Данева, нито съ дѣда Цанкова, нито пъкъ е урѣждала нѣкакви въпроси, относително нѣкакъвъ си бждщъ конгресъ на цанковиститъ. Въ такъвъ случай исканитъ сжждения на редакцията оставатъ за нейна смѣтка и нейнъ адресъ.

Колкото се отнася до съобщението, че градскии ни лѣкарь г-нъ Д-ръ А. П. Друмевъ, прѣкарвалъ врѣмето си въ игране на табли по кафенетата и не си гледалъ работата и то е толкова вѣрно, колкото и горното. Виде се, че редактора на „Напрѣдъкъ“, има голѣма охота да става отзивъ на разни невѣрни доноси и клѣвети, безъ да взема въ внимание, че и обиденитъ ще потърсѣтъ удовлетворение прѣдъ надлѣжнитъ сждилища и че клеветниците ги очаква наказание.

ВЪЗНАКАШЕНЪ ОТДѢЛЪ

— Войната между Испания и Съединенитъ Щати отдавна се забрави. Мирътъ е окончателно уреденъ между тия двѣ воюющии държави, нъ въ най голѣмъ ущърбъ за Испания. Почти всичкитъ нейни колонии сж отнети. Освѣнъ загубата въ войници, кораби и пр. тя се лиши и отъ въходнитъ си и най многолюдни колонии. Сѣверо-Американцитъ се показяхъ безпощадни въ случая, като съ силата си наложихъ на Испания условия, каквито си искахъ. Бждщето на Испания се помрачава и Богъ знае какви ще бждтъ послѣдствията отъ това. Въ тази война Испания загуби островъ Куба съ 1,931,690 жители и 118,833 кв. километра повърхнина, Порто-Рико съ 798,570 жители и 9315 повърхнина и Филипинскитъ острови съ 7,832,719 жители и 296,182 квад. километра повърхнина, всичко 10,262,979 жители и 424,330 квад. километра повърхнина. Както се вижда загубата е доста чувствителна; като се прибави при това и унищожението на флотата ѝ, тази загуба става още по осѣзателна. И срѣшу всичко това Американцитъ, които по рано, при прѣмирието, поставихъ, като условие, отстъпването само на единъ отъ Филипинскитъ острови за стоварище на вглища,

— Азъ сжщо тѣй съмъ развълнуванъ, както и ти, моя скъпа, азъ просто не знамъ, какво да правя съ Едди. Азъ мисля, че, въ всѣкой случай, слѣдва да се посвѣтваме за него съ доктора.

— Разбира се, подхвана Ида, тая страсть къмъ музиката съставлява моята скръбъ, моето мъчение. Азъ виждамъ къмъ какво ще доведе тая болѣзенна въспреимчивостъ, тая нервностъ. Той съвсѣмъ ще пропадне. Но молбитъ, прозбитъ ми, даже заплашванията ми, къмъ които, съзнавамъ се, азъ съмъ прибѣгвала, тѣй сжщо го разстройватъ. Азъ се губя, Ричардъ, понѣкога азъ просто ставамъ самичка не своя, менъ ми се иска по нѣкога да унищожа, да разбия това фортопиално, което приковава къмъ себѣ си всичкитъ му мисли, всичкитъ му чувства. Ричардъ, това дѣте ни е дадено за скръбъ! Ида се доближи до мъжа си и се наблѣгна на рамото му. Нея я задушаваше нервнъ припадъкъ.

Ида, моя радостъ, ний ще направимъ всичко, за да запазимъ Едди, успокой се, моя безцѣнна.

На другия день Ида повика при себѣ си Едди.

— Мое глѣхбче, му заговори тя нѣжно и убѣдително, азъ моля отъ тебѣ жертва, азъ зная, това може да ти се покаже трудно, но тая жертва е необходима за тоето здравие, за моето спокойствие най послѣ. Милий, скъпий, мой Едди, азъ не можъ, рѣшително не можъ да ти позволя да фантазирвашъ много, въобще много да свиришъ на фортопианото. Ти трѣбва да съсрѣдоточишъ

сега туратъ ржка на всичкитъ острови и плащатъ на Испания едно обезщетение само отъ 100,000,000 лева. Американска хуманностъ.

— Освѣщението на руската църква въ Галатария за въ паметъ на руско-турската война много станало тържествено. На това е спомогнало и хубавото врѣме. Впечатлението отъ тая църква, която има 32 метра височина, е било величествено. На освѣщението сж присѣствували: великийтъ князь Николай съ свитата си, прикомандированитъ къмъ особата му турски офицери, рускитъ военни депутации, екипажатъ отъ рускитъ стационарѣ въ Цариградъ, посланникътъ Зиновиевъ съ членовѣтъ на посолството, всичкитъ прѣдставители на балканскитъ държави, депутацията на българското народно събрание, българскиятъ екзархъ, двама делигати на вселенската патриаршия и бившиятъ Иеросалимски патриархъ. Слѣдъ освѣщението на църквата е станалъ тържественъ молебенъ по случай имения день на царя. Цѣлата церемония е имала вътрѣшно военнъ характеръ. Вечерта е имало голѣмъ обѣдъ въ руското посолство въ честь на великия князь Николай и на военнитъ депутации.

ИЗЪ ВѢСТНИЦИТЪ.

— *Руския параходъ „Соколъ“ най бързъ въ Свѣта.* Тѣй нарѣчения руски параходъ „Торпедо Егеръ“ е способенъ да унищожава и най опаснитъ неприятелски военни параходи. Този параходъ има свойство да плува бързо, въоръжението му е силно и направата много яка. Той е изработенъ отъ една Лондонска фирма и прѣминава 30 1/2 кноти (около 53 километра) въ часъ и плува като вихрушка. Дължината му е 58 м., широчината 5 - 6 метра и 4000 конски сили. Руссия разполага за сега съ около 20 подобни параходи.

— В. „Врѣме“ е напечаталъ въ броятъ си отъ 3 Декември една статия подъ название: „Разбойничеството на Американцитъ“. Въ тая статия американцитъ се прѣдставляватъ за такива своеволници и недисциплинирани войници, щото извършеното отъ тѣхъ надминува онова на най дивитъ африкански плѣмена. Макарь Америка да се явява носителка на най прогресивнитъ начала, обаче на дѣло нейнитъ войници сж показали, че тѣ много малко различаватъ отъ най варварскитъ диви орди. Думитъ постоянно, честь, собственостъ сж били чужди не само за американския войникъ, но и за тѣхнитъ генерали. Отъ разговора на испанския генералъ Санденесъ съ Аденския кореспондентъ на „С. Петербургскитъ вѣдомости“ това се вижда най ясно.

„При защитата на Манила казва испанския генералъ, испанския гарнизонъ капитулира на 12 Августъ т. г. съ условие офицеритъ да си задържатъ оръжието и съ войницитъ да не се отнасятъ, като съ военно плѣнни. Обаче това останъ написано само на книга. На всички офицери биле смѣкнати сабитъ и на паспортитъ

своео внимание въ учението, помисли колко надирѣ си останалъ отъ твойтъ врѣстници, сега азъ по строго ще се отнасямъ къмъ твойтъ занятия. Ти трѣбва и да се развличашъ, да поигравашъ малко съ другаритъ си, а ти като нѣкой си дивакъ, бѣгашъ отъ дѣцата. Ето, ще отидемъ у Бакунинови, тамъ ти ще се повеселишъ. Не е ли истинна, Едди? Тя се спре и, като взе безмолвно Едди за сухитъ му рѣцѣ, привлече го къмъ себѣ си и, безъ да отпуща отъ неговото блѣдно лицеце свойтъ тъмни ласкающии погледи, страстно, живо продължи: „Едди, мое момче, ти не знаешъ, колко тя обича твоята майка, какъ тя страда. Заради твоята полза азъ тя моля, умолявамъ тя, да ме послушашъ!“

— Мамо, нима азъ не съмъ те слушалъ нѣкога? едвамъ продума детето. То не можеше да потисне скръбта си, тѣжка въздишка излѣзъ изъ малкитъ му гърди. Очитъ му потъмняха отъ силното вълнение.

Ида прѣгърна дѣтето, вече моя скъпа Едди не ще захване да ме мъче!! И тѣй, приятелче, ще да свириме съ тебѣ само гами и това, което е задено въ консерваторията, а при гости... ако добръ се държишъ, ако бждешъ прилѣжателенъ... азъ ще ти позволя да съчинимъ нѣщо си свое. Тогава ти ще ни посвиришъ нѣкой си валсъ, етюдъ... може би ще ни посвиришъ сонета... à la Bethoven напимѣръ? Едди, какво ще кашешъ на това?

— Коего искашъ, мамо! - Прошушна Едди. (Слѣдва).

на всичкитъ войници било написано, че сж военноплѣнни. Жителитъ на Манила сж били ограбени най немилостиво и всичкитъ вѣщи отнесени. При търсението на пари женитъ и дѣвицитъ били събличани голи и истезавани по единъ най немилостивъ начинъ; изнасилванието честѣта на послѣднитъ е ставало по единъ най цениченъ начинъ посрѣдъ улицитъ на града. Грабежи и развратъ по всичкитъ правила на искусството. Тѣ не сж сирѣли до тука. Тѣ ограбили и паритъ, които Мадритското правителство испратило за заплата на войницитъ чрѣзъ испанския Консулъ въ Гонгконъ. Расказа на генерала Санденесъ, който е билъ комендантъ на Манила, докарва човѣка въ ужасъ. Този фактъ извършенъ отъ Американцитъ е отъ естество да расклати цѣлата натура на човѣка и да възмути неговата душа. Ето дѣла, които туратъ позорно пятно върху всичкото добро, направено отъ Америка за прогресса и изваждатъ факта, че и кулгуритъ народи не сж чужди за варварски сцени, които всѣки ще осжди.

— Въ държавенъ вѣстникъ брой 253 е публикуванъ указъ отъ Н. Ц. Височество подъ № 18, съ който се одобрява прѣдставеното отъ Гражданската Санитарна Дирекция измѣнение на § 40 отъ „правилника за административно-домакинската служба въ държавнитъ болници. Понеже това измѣнение е отъ важностъ и значение за селското население, тѣй като чрѣзъ това се отварятъ отново вратитъ на държавнитъ болници за нуждающитъ се, които по рано, поради прѣдвиденитъ такси, бѣхъ почнжли да прибѣгватъ за помощъ не къмъ лѣкаритъ, а къмъ разнитъ врачки и баячки, ний му даваме гласностъ.

Измѣнението на § 40 отъ този правилникъ гласи:

§ 40. 1. Отъ всички състоятелни български граждани и отъ чуждоподданицитъ се взема на день: а) по два (2) лева за лѣкуванието имъ въ държавнитъ болници: Александровска (въ София) Пловдивска, Варненска, Русенска, Търновска Ловешка, Видинска, Сливенска, Плѣвенска, Ломска, Бургаска, Силистренска, Свищовска и Орѣховска; б) по единъ и половина (1 1/2) левъ за лѣкуванието имъ въ другитъ второстепенни болници, и в) по единъ (1) левъ въ третостепеннитъ болници

2. За чуждоподданицитъ болни, въ суцаи на бѣдностъ, таксата за лѣкуванието имъ се изисква отъ надлѣжнитъ консулства чрѣзъ мѣстнитъ окр. управители, а въ столицата, чрѣзъ Гражданската санитарна дирекция.

3. За всички бѣдни болни, български подданици, членове на градска община, бѣдността на които се удостоверява съ свидѣтелство отъ надлежната община, ще плаща общината по петдесетъ (50) стотинки на день.

4. Лѣкуватъ се въ държавнитъ болници безплатно:

а) всички бѣдни болни, български подданици, членове на селска община, бѣдността на които се удостоверява съ свидѣтелство отъ надлежната селска община;

б) чиновници и служащи (държавни, общински и при окръжнитъ съвѣти), които получаватъ помалко отъ 720 лева годишна заплата и нѣматъ никакви други приходи;

в) всички испратени направо отъ полицейскитъ и административни власти. Въ такива случаи учрѣждението, което ги е испратило, се грижи за снабдяването имъ съ нужното свидѣтелство за бѣдностъ или имъ издава само такова;

г) всички граждани, български подданици, страдающии отъ инфекциозни болѣсти и сифилисъ, които желажтъ да се лѣкуватъ въ болници;

д) всички ухапани отъ бѣсни животни;

е) бѣднитъ болни въ психиатрическитъ отдѣления при държавнитъ болници;

ж) всички бѣдни отъ българското происхождение, болни отъ инфекциозни болѣсти, които, по причина на врѣмненото си прѣбывание въ княжеството, не сж записани за членове на нѣкоя община и не плащатъ никакви даждия. Такива болни се испращатъ въ болницитъ отъ административнитъ и полицейскитъ власти и отъ градскитъ санитарни управления съ билетъ, въ който се отбѣлѣжава: колко врѣме лицето живѣе въ княжеството, съ каква работа се занимава и плаща ли патентъ, даждия и пр.;

з) полицейскитъ, горскитъ, митническитъ и акцизнитъ стражари;

и) ученицитъ държавни стипендианти живущии въ държавенъ пансионъ;

к) арестантитъ, и

л) бѣднитъ италиянски и ромънски подданици (съгласно конвенциитъ).

Болничните управления сж длъжни да приематъ всеки боленъ, когато се изисква бърза медицинска помощъ. Слѣдъ излизанieto на болния, болничното управление испраща за праволѣкуванieto му смѣтка на мѣстнитѣ полицейски или административни власти, за прибиране стойността или изискване свидетѣлството за бѣдность.

Простетуткиѣ, страдаючи отъ венерически болести, се лѣкуватъ задължително въ държавнитѣ болници. За лѣкуванieto имъ плаща общината, съгласно пунктъ 1.

5. Лѣкувание амбулаторно.

а) прѣглежданieto болни въ амбулаториитѣ при държавнитѣ болници, и прѣписване рецентъ става безплатно, и

б) амбулаторнитѣ болни, които не прѣдставятъ свидетѣлства за бѣдность, плащатъ по половинъ (1/2) левъ за малка прѣврѣзка (като тампониране, миене, промиване и пр. манипулации) съ малко или много харченне на материалъ: по единъ (1) левъ за сръдна прѣврѣзка, и по два (2) лева за голѣма прѣврѣзка (като гипсова, прѣврѣзки на цѣли краища и пр.)

6. Всички досега излѣзли распорѣждания по такситѣ за лѣкуванieto и прѣврѣзкитѣ въ държавнитѣ болници и амбулатории се отмѣняватъ.

II. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министръ на Вътрѣшнитѣ Работи.

Издаденъ въ Нашата столица, София на 4 Ноември 1898 год.

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написана:

Фердинандъ.

Приподписалъ

Министръ на Вътрѣшнитѣ Работи: **Н. Беневъ.**

Слѣтъ български 5 % желѣзоплѣтенъ заемъ отъ 1898 год.

Това е заглавието на „контракта“, внесенъ днесъ въ Народното Събрание и отнасящъ се къмъ конверсията на нашитѣ държавни задължения. Контрактътъ, който съдържа 18 члена, постановява:

Българското правителство, упълномощено за тая пѣль отъ Народното Събрание, се задължава да издаде единъ заемъ за 290,000,000 л. вл.; тоя заемъ ще бѣде прѣдставенъ отъ 580,000 облигации отъ по л. 500 вл. = 476.20 австрийски корони златни = 405 марки = 20 лири стерлинги, които принасятъ 5 % годишна лихва.

Този заемъ ще служи: 1) за исплащанье на именната стойность на титритѣ по българскитѣ 6 % заеми отъ 1888 и 1886 год. сега въ обръщение и всичкитѣ непогасени ощи титри отъ 6 % заемъ отъ 1892 год. включително V и VI-а опция, които вѣлизатъ на л. ном. 48 милиона. Тѣзи опции ще се истегиатъ отъ правителството, за да довърши всичкитѣ работи по желѣзницитѣ и пристанищата, за което казания заемъ отъ 1892 год. бѣ издаденъ (конверсията); 2) за откупване експлоатацията на источнитѣ желѣзници и 3) за построяване съ остатѣка гласуванитѣ до сега отъ Нар. Събрание линии.

Заемътъ ще се погаси въ 59 години чрезъ тиражъ; първия тиражъ ще се извърши 1/13-й Декември 1899 г., той ще бѣде *гарантиранъ*: 1) съ общитѣ приходи на княжеството, 2) съ приходитѣ на всичкитѣ желѣзници и 3) съ една първа ипотека върху приходитѣ отъ пристанищата въ Варна и Бургасъ. Върху 290.000.000-тѣхъ лева номинални отъ настоящия заемъ, банцитѣ се задължаватъ да *поематъ задължително*, и то въ единъ *мѣсеченъ* срокъ отъ датата на настоящия контрактъ, една номинална сума отъ лева 52.000.000 по цѣна отъ 88 1/2 %; или дѣйствителна сума отъ лева 46.020.000.

Върху остатѣка отъ цѣлия заемъ отъ 290.000.000 л. номиналенъ капиталъ българското правителството отстъпва на контрактующитѣ банки *три опции*, а именно:

1) Една опция отъ 25.000.000 лева номинални, по курсъ 88 1/2 %; срокътъ за тая опция ще се свърши *слѣдъ една година* отъ датата на настоящия контрактъ.

2) Друга една опция отъ 25.000.000 лева номинални, по курсъ 88 1/2 %. Срокътъ за тая опция ще се свърши *слѣдъ две години* отъ датата на настоящия контрактъ.

3) Една опция върху 180.000.000 л. номиналенъ капиталъ, остатѣкъ на настоящий заемъ *прѣдизначенъ за конвертиране въ надѣлжний размѣръ*, титритѣ на 6 % заеми отъ 1888, 1889 и 1892 г. г. които ще останатъ въ обръщение.

Тая опция ще може да се извърши отъ банцитѣ въ продължението на три години.

Контрактующитѣ банки си запазватъ свободата да издаватъ на *публична подписка* на веднѣжъ или на нѣколко пхти цѣлий или частъ отъ настоящий заемъ.

Въ случай че титритѣ отъ настоящий заемъ бихъ биле издадени по единъ курсъ по-горенъ отъ 94 %, печалба произходяща отъ разницата мѣжду курсътъ отъ 94 увеличенъ съ истеклата частъ на купонътъ и цѣната на емисиата ще се сподѣли по половина мѣжду българското правителство и контрагентитѣ отъ втората страна.

Българското княжеско правителство се задължава да направи незабавно постѣпки и да достави нуждитѣ документи за добиване официалното котиране на настоящия заемъ при бурситѣ въ *Парижъ, Виена, Берлинъ, Франкфуртъ н./м., Лондонъ, Брюкселъ, Амстердамъ, Цюрихъ и Женева. М.*

Убийството на Д. В. Македонский. Дѣлото по убийството на Д. В. Македонский, щѣло да се разгѣда на 10 того, прѣдъ Варненский окр. сѣдъ. Като е извѣстно убийцата на Македонский, именуемъ Ефгимъ Лещакъ биде хванатъ на Варненското скеля. Ефгимъ се дава подъ сѣдъ за прѣдумишлено убийство и ще се сѣди съ участие на сѣдебни засѣдатели. Убийцата признава, че е извършилъ убийството, нѣ не казва кои сж причинитѣ и да ли по свои собствени подбуждения го е извършилъ или е билъ подбуденъ отъ друго. Въ Варна се знае, че Ефгимъ казалъ само на прѣдсѣдателя на сѣда Пасаревъ истинскитѣ причини за убиванieto на Македонский. Тукъ се вѣрва, че той ще раскисе всичко прѣдъ сѣдътъ. Т. В.

Химическа анализа. Както се научаваме, санитарната дирекция щѣла да основе една химическа лабаратория за по-бързо анализиране пристигающето тукъ дървено масло и вино; единъ вагонъ дървено масло щѣлъ да можѣлъ да се анализира въ единъ день, а единъ вагонъ вино въ два. При все, че слѣдъ завръщанieto на г. д-ръ Червениановъ работата въ туй отношение се ускори доста много, то санитарната дирекция имала намѣрение да услови отъ нова година, за тѣзи цѣль, ощи единъ трети чиновникъ, а туй нѣщо е тѣкмо подходяще на желанието и интереса на търговцитѣ. Т. В.

ОТВОРЕНО ПИСМО

До Господина Янко С. Забуновъ, директоръ на Плъвенското Винаро — Земледѣлческо Училище.

Тукъ.

Отправеното Ви до редакторитѣ на вѣстника ни писмо получихме, тѣкмо тогава, когато то бѣ напечатано въ вѣстника „Бдитель“, за който вѣстникъ то е дадено въ копие, обстоятелство много говоряще за онова стрѣмление, чрезъ което Вие, по всека вѣроятность, по обыкновенieto Ви, искате да маскирате дѣянието си и да го прѣставите въ форма, която би говорила въ Ваша полза, което много лѣсно може да се заблѣжи въ начина, по който Вий отождествявате личността си и прѣписуемото ней дѣяние съ вѣренното Ви училище.

Но, да додемъ на самото писмо.

Вие твърдите, че ние, приятелитѣ ни и листа ни, сж биле оплѣчили противъ сѣществуването на училището и по който и да е начинъ, съ каквито и да било сръдства, сме искали неговото закриване.

Отговаряйки, по тоя въпросъ, на едно антрифеле, помѣстено въ в. „Бдитель“, и писано, по всека вѣроятность, отъ Васъ, заявихме, че нито ние, нито приятелитѣ ни, не сме работили и не се стрѣмимъ, по никой начинъ, за затварянieto на В. З. Училище въ града ни, защото и ние цѣнимъ значението и ползата, както отъ това, а така сѣщо и отъ всеко друго, по каквато и специалностьта да е училището. Така щото да пишете, че ние сме искали затварянieto на училището, е просто необеснимо и не почивающе на никакви факти, е сплѣтено така слабо, щото всекой, който доло горѣ знае дѣлата Ви и ония на нѣкой отъ другаритѣ Ви, нѣма да доде до никакое друго заключение, освѣнъ до онова, — че Вие се залавате у училището и отождествявате училището съ личността си, само и само за да потушите, маскирате собственитѣ и на нѣкой отъ другаритѣ си дѣла, които говорѣтъ въ най лоша

смыслъ за положението Ви като *учители*, директори, учители и вѣспитатели на вашитѣ млади питомци.

Ако ние сме писали лично за Васъ и за нѣкой отъ другаритѣ Ви, че не заемте достойно мѣстата си, или въобще, че сте вѣрдни по дѣлата си въ вѣспитателно отношение, то никакъ не значи, г-нъ Забуновъ, че ние вѣставаме противъ сѣществуването на училището, което за лично свое нещастие има такъвъ директоръ и вѣспитателъ а всечко онова, което сме писали е вѣрно, имаме факти, можемъ да го докажемъ, заповѣдайте въ сѣдилището, ако имате съвѣсть и лице.

Вие казвате, че ние сме измислявали всевъзможно недѣлности, съ цѣль да Ви унижаваме, клеветимъ и да Ви правимъ невъзможенъ за училището. Така ли? Тогава отговорете ни, лѣжа ли е:

1) Че на 20 Октомври т. г. учителитѣ гечез и Илиевъ си *счушихъ главитѣ*, при пиенieto на бира въ Менделиковия дюкенъ, въ Ваше присѣствие и че Вие сте отстранени отъ вмисанieto въ побой отъ Илиева;

2) Че вечерта, късно, въ сѣщия день, Вие, въ пияно сѣстояние бѣте бити отъ Тодораки Цвѣтковъ, вслѣствие *докачението му отъ Васъ* и че въ това сбивание Цвѣтковъ Ви *напѣжа подъ масата*;

3) Че на 5 Май т. г. сте писали любовно писмо до жената на единъ учителъ.

4) Че вслѣствие разкритата афера отъ Донъ-жуанскитѣ Ви *похождения*, Вие сте *молили* нашитѣ приятели да не разгласяватъ работата, понеже *развода съ жена Ви ще послѣва немдлеино*.

Ако Вие откажете това, тогава ние ще признаемъ, че сме Ви клеветили. Можете ли отказа? Не е ли истина?

Колкото пѣкъ до заявлението, *прѣдъ инспектора Калчевъ*, че Вие сте писали писмото отъ 5 Май съ знанието на мжжътъ, съ цѣль да се испита вѣрностьта на жената, ний Ви просто съжеляваме, защото като директоръ на В. З. Училище, Вие вѣтхивате въ ролята на *директоръ мѣлкомеръ*, съ който се *исчитава количеството на вѣрностьта у жената*. Кому е даденъ патента за тия мѣлкомери, отъ които, въ случая, Вие прѣдставлявате единъ екземпляръ?

И това е отъ човѣка на науката и труда, за каквѣто се прѣпорѣчватъ въ писмото си! Смѣшно! Намѣсто да си посипете главата съ пѣпелъ и да бѣгате, Вие се сърдите намъ, като, че ние сме Ви ввели въ това и сме Ви заставили да вършите нѣща, които нѣматъ нищо общо ни съ длъжностьта Ви, ни съ науката и труда, което Вие напълно съзнавате и по което нѣщо Вие не смѣте да се явите прѣдъ лицето на хората и отъ съзнанието на прѣстѣпленията си, сте даже заявили въ единъ отъ курсовѣтъ, че „тоя урокъ може би да е послѣдния ми“.

За сега толкова. Чакаме да ни отговорите на зададенитѣ въпроси, но безъ да пращате молебни писма за мълчание, както онова, испратено едновременно съ писмото Ви до редакторитѣ ни.

ОТКРИТА ПОДПСКА

ЗА

„ЛЮЛКА“

научна иллюстрирана сбирка за дѣца.

Цѣна 20 ст. прѣдплатени. За непрѣдплатенитѣ 25 ст. Остѣпъ 10%. Адресъ: Редакция „Люлка“ — Видинъ. Събрания абонаментъ, както и списѣка на записанитѣ абонати да ее испратѣтъ до 10 Декември т. г. най-късно.

4—4

Отъ Редакцията.

ОБЪЯВЛЕНИЕ ОТЪ СѣДЕБНИЯ ПРИСТАВЪ.

№ 8415

Извѣствамъ че 31 день, слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующ. недвижимъ имотъ:

1) Нива 10 декара, Вълчи трѣнско землице, мѣстностьта „Воденицата“ оцѣнена 200 лева.

Наддаванетоъ ще се почне отъ цѣната имотътъ е собственъ на Дамянъ П. Цоновъ отъ с. Вълчи трѣнъ, продава ся за удовлетворение искътъ на Хазната отъ 145 лева и 50 ст. закъснелъ данѣкъ на исплнителенъ листъ № 1837 отъ I Плъвенский Мировий Сѣдия.

гр. Плъвенъ, 1 Октомври 1897 год.

п. Сѣдеб. Приставъ: П. Д. Вълговъ.

1—2

Печатница на гр. Ст. Воджичевъ — Плъвнъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2076

Плѣвненската Окр. Постоянна Коммиссия извѣстѣва на Г-да интересующитѣ се, че въ помѣщеніето ѝ на 18 того съ перетрошка на 19-ий сѣптий мѣсецъ ще се произведе търгъ за отдаването на закупчикъ Окржжнитѣ храни, находящи се въ слѣдующитѣ села:

- 1) Въ с. Бохотъ 220 двойни декалитри жито.
- 2) „ „ Бръш. 133 „ „ „ „ „ „
- 3) „ „ Д. Дхбникъ 364 двойни декалит. жито.
- 4) „ „ В. Трънъ 400 „ „ „ „ „ „
- 5) „ „ Гривица 221 „ „ „ „ „ „
- 6) „ „ Върбица 200 „ „ „ „ „ „
- 7) „ „ Кам. и Смърдох. 280 двойни дек. жито.
- 8) „ „ Комарево 200 двойни декалитри жито.
- 9) „ „ Злакучени 188 „ „ „ „ „ „
- 10) „ „ Одрне 22 „ „ „ „ „ „
- 11) „ „ Орѣховица 312 „ „ „ „ „ „
- 12) „ „ Славовица 314 „ „ „ „ „ „
- 13) „ „ Пелишатъ 100 „ „ „ „ „ „
- 14) „ „ Згалювецъ 63 „ „ „ „ „ „
- 15) „ „ Пордимъ 310 „ „ „ „ „ „
- 16) „ „ Николаево 400 „ „ „ „ „ „
- 17) „ „ Б. Карагачъ 218 „ „ „ „ „ „
- 18) „ „ Радиенецъ 314 „ „ „ „ „ „
- 19) „ „ Ралюво и Караг. 400 двойни дек. жито.
- 20) „ „ Строселци 100 двойни декалитри жито.
- 21) „ „ Дхбенъ 87 „ „ „ „ „ „
- 22) „ „ Бѣжаново 150 „ „ „ „ „ „
- 23) „ „ Агленъ 241 „ „ „ „ „ „
- 24) „ „ Кацамуница 130 „ „ „ „ „ „
- 25) „ „ Тученица 300 „ „ „ „ „ „
- 26) „ „ Ракита 100 „ „ „ „ „ „

За храната ще се произвѣждатъ същевременно търгове и въ самитѣ Сел. Общини, гдѣто се намира храната по отдѣлно.

Исканий залогъ за право участие въ търговетѣ прѣдъ общин. управления е 40 лева, а въ Коммиссията, които се биха явили да конкурентъ изобщо за всичката храна залога ще се смѣта 50% отъ първоначалната цѣна на декалитра.

Всички книжа, като поемни условия и пр. по тоя търгъ, могатъ да се видѣтъ всѣки присѣственъ день и часъ въ управлението на Пост. Коммиссия, както и въ управленията на по горѣ казанитѣ селски общини.

гр. Плѣвень, 10 Декември 1898 год.

Прѣдсѣдатель: **Цв. Кузовъ**

Членъ-Секретаръ: **Н. Василевъ**

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНОТЪ ПРИСТАВИ.

№ 13326

Извѣстѣвамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ а именно:

1) Къща едно етажна въ село Долни Дхбникъ съ три отдѣления, отъ керпичъ дървенъ материалъ покрита съ керемиди, съ градина на правителствено селище.

Горний имотъ принадлежи на Янаки Милушевъ отъ Д. Дхбникъ не е заложенъ продава се по висканіето на Дуно Пеневъ отъ с. село за 205 л. 62 ст. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 2719 на Плѣвненскій Околийскій Мировъ Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разгледжанието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 29 Ноември 1898 год.

Дѣло № 405/97 год. 2—2

п. Съдеб. Приставъ: Г. Поповъ.

№ 4121

Извѣстѣвамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Биволарското землище а именно:

1) Нива, 20 декара, мѣстността „Припека“ оценена за 120 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Мико Ниновъ отъ с. Биволаре не е заложенъ продава се по висканіето на Хазната за 101 л. 86 ст. и разноска по изпълнителния листъ № 6980 на Плѣвненскій Окр. Сѣдъ.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разгледжанието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 22 Априлъ 1898 год.

п. Съдеб. Приставъ: П. Вълговъ 1—2

№ 8836

Извѣстѣвамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣд-

ното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Плѣвненското землище а именно:

1) Лозе въ мѣстността „Чаира“ отъ 2 декара и 6 ара оценено за 90 лева.

Горний имотъ принадлежи на Димитаръ Илиевъ отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по висканіето на Хазната за 81 л. 90 ст. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 1496 на Плѣвненскій Гр. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ цѣната на горѣ, която ще даде първий явивши се купувачъ.

Разгледжанието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 18 Ноември 1898 год.

Дѣло № 1561/97 год.

Съдеб. Приставъ: Ив. Чавовъ. 1—2

№ 12558

Извѣстѣвамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Тръстенишкото землище а именно:

1) Нива „Щърбашкий геранъ“ отъ 8 декара и 7 ара цѣна произволна.

Горния имотъ принадлежи на Велия Муговъ отъ с. М. Тръстеникъ не е заложенъ продава се по висканіето на Хазната за 62 лева и 68 ст. разноска по изпълнението постановлението № 7 на Плѣвненскій Окр. Управитель.

Наддаването ще почне отъ цѣната на горѣ която даде първий наддавачъ.

Разгледжанието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 1898 год.

Дѣло № 535/96 год.

п. Съдебенъ Приставъ: К. Пунжевъ. 1—2

№ 12557

Извѣстѣвамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Тръстенишкото землище а именно:

1) Нива „Савцова Локва“ отъ 4 декара и 1 аръ цѣната е произволна.

Горния имотъ принадлежи на Киро Анчовъ отъ с. Тръстеникъ не е заложенъ продава се по висканіето на Хазната за 15 лева и 50 ст. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 3051 на Плѣвненскій Допъл. Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ цѣната който даде първий наддавачъ.

Разгледжанието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 1898 год.

Дѣло № 1036/97 год.

п. Съдеб. Приставъ: К. Пунжевъ. 1—2

№ 8598

Извѣстѣвамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Плѣвненското землище а именно:

1) Лозе въ „Бѣвата“ 3 декара оцѣнено за 100 л.

Горния имотъ принадлежи на Петръ Костадиновъ отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по висканіето на Държавното съкровище за 98 л. и 93 ст. и разноска по изпълнителния листъ № 5140 на Плѣвненскій Градскій Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разгледжанието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 10 Ноември 1898 год.

Дѣло № 1832/97 год.

за Съдеб. Приставъ: П. Георгиевъ 1—2

№ 4144

Извѣстѣвамъ че 13 денъ отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Биволарското землище а именно:

1) Нива, 12 декара 8 ара месноста „гложакъ“, оценена 151 л. 2) Ливада 15 декара. месноста трѣстенишката бара оц. 170 л. 19 ст.

Горните имоти принадлежатъ на Пенчо Ивановъ отъ с. Биволаре не заложенъ продава се по висканіето на Хазната отъ за 306 л. 19 ст. закаселъ данакъ и разноска по изпълнителния листъ № 4424 на Плѣвненскій Окол. мр. сѣдия

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разгледжанието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 22 Априлъ 1898 год.

п. Съдеб. Приставъ: П. Вълговъ

№ 5804

Извѣстѣвамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно:

1) Единъ дюганъ въ гр. Плѣвень VIII кварталъ оцененъ 400 лева.

Горний имотъ принадлежи на Косто Петровъ отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по висканіето на „Държавното съкровище“ за 290 л. 54 ст. разноска по изпълнителния листъ № 1504 на Плѣвненскій Град. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разгледжанието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

Съ гр. Плѣвень, 30 Юлий 1898 год.

Дѣло № 292/97

д. Приставъ: Ив. А. Гърковъ 1—2

№ 12556

Извѣстѣвамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Тръстенишкото землище а именно:

1) Лозе, садовете „отъ 1 декаръ 1 аръ цѣна произволна. Горния имотъ принадлежи на Василъ Мицовъ отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по висканіето на Хазната за 50 л. и др. разноска по изпълнението изпълнителния листъ № 1847 на Луко.

ски Мир. Сѣдия. наддаването ще почне отъ цѣната на горѣ която даде първи наддавачъ. Разгледжанието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвень 1898 год. Дѣло № 263/6 год. П. Съдеб. Приставъ К. Пунжевъ

№ 7320

Извѣстѣвамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно:

1) Едно лозе въ Плѣвненското землище въ мѣстността „Кашинскитѣ“ отъ 16 декара при събди: Тодоръ Цанковъ, Марко Марковъ и пжтъ оцѣнено за 400 л.

Горний имотъ принадлежи на Крачука Петрова, П. Атанасова отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по висканіето на Хазната за 370 л. 85 ст. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 5128 на Плѣвнен. град. миров. сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разгледжанието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 22 Септември 1898 г.

Дѣло № 7/98 г.

1—2 Съдеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

№ 7039

Извѣстѣвамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно:

1) Едно лозе въ Плѣвненското землище въ мѣстността „Текискій орманъ“ отъ единъ декаръ и 8 ара оцѣнено за 72 лева.

2) Едно лозе въ сѣщата мѣстность отъ 2 декара и 8 ара оцѣнено за 112 лева.

3) Една орница въ сѣщата мѣстность отъ два декара и 4 ара оцѣнена за 36 лева.

Горний имотъ принадлежи на Михалъ Ив. Поменя отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по висканіето на Хазната за 255 л. 51 ст. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 1565 на Плѣвненскій Град. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разгледжанието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 10 Септември 1898 год.

Дѣло № 359/97

съдебенъ приставъ: Ив. А. Гърковъ 1—2

№ 8009

Извѣстѣвамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно:

1) Единъ харманъ, Плѣвненското землище, мѣстността „Кованлъка“, отъ 8 декара, оцѣненъ за 160 л.

Горний имотъ принадлежи на Петко Недѣлковъ отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по висканіето на Държавното съкровище за 52 лева 10 ст. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 1540 на Плѣвненскій Град. Мир. Сѣдия

Наддаването ще почне отъ цѣната, която даде първий, явивши се купувачъ.

Разгледжанието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 16 Ноември 1898 година

Дѣло № 788/97

съдебенъ приставъ: Ив. Чавовъ 1—2

№ 7145

Извѣстѣвамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Пелишатското землище а именно:

1) Една нива отъ 5 дек. мѣстността „слогашите или згалювските слокове“ оценена 20 лева.

2) Нива отъ 6 декара мѣстността „Панчовъ геранъ“ оценена 24 лева.

Горния имотъ принадлежи на Никола Кировъ отъ с. Пелишатъ не е заложенъ продава се по висканието на Ангелъ Димитровъ отъ с. Пелишатъ за 88 л. 02 ст. разноските по изпълнителния листъ № 1354 на Плевенский Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цена. Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день въ канцелярията ми гр. Плевенъ, 14 Августъ 1898 год.
Дѣло № 77/94 год. 1—2
п. Сѣдеб. Приставъ: Г. Тошковъ.

№ 7144

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плевенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Згальовското землище а именно:

1) Една нива мѣстността „Бановъ долъ“ отъ 4 декара и 2 ара оцѣнена 40 лева.

2) Нива мѣстността съща отъ 5 декара и 5 ара оценена 50 лева.

3) Нива мѣстността „срещу припека“ отъ 5 дек. и 3 ара оценена 55 лева.

Горния имотъ принадлежи на Илия Кировъ отъ с. Згальовицъ не е заложенъ продава се по висканието на Андрей Нановъ отъ с. Згальовицъ за 175 лева лихвитъ и разноските по изпълнителния листъ № 2273 на Плевенский Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цена: Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день въ канцелярията ми гр. Плевенъ, 14 Августъ 1898 год.
Дѣло № 386/97 год. 1—2
п. Сѣдеб. Приставъ: Г. Тошковъ.

№ 10416

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плевенъ слѣдующий недвижимъ имотъ а именно:

1) Нива землището на село Писарово мѣстността „махмудово бранище“ 14 декара оценена за 84 л.

2) Нива сѣщото землище мѣстността „крайщето“ 3 декара за 24 лева.

3) Ливада сѣщото землище мѣстността „Тюмово“ (кривитъ млади) 4 декара за 24 лева.

Горний имотъ принадлежи на Тодаръ Нелковъ отъ с. Писарово не е заложенъ продава се по висканието на Герго Нелковъ отъ сѣщото село за 350 л. лихвитъ и разноските по изпълнителния листъ № 928 на Плевенский Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ
Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день въ канцелярията ми.
гр. Плевенъ, 30 Септември 1898 год.
Дѣло № 403/97 год. 1—2
п. Сѣдеб. Приставъ: К. Хр. Пунджевъ.

№ 12590

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ Петеринското землище а именно:

1) Нива „Умитъ“ отъ 3 декара оцѣнена за 18 л.

2) Нива „Мумулюка“ отъ 6 декара оцѣнена за 36 лева.

Горнитъ имоти принадлежатъ на Селю Велковъ отъ Петерница не сѣ заложенъ продаватъ се по висканието на Петко Геновъ отъ с. Петарница за 100 л. лихвитъ и разноските по изпълнителния листъ № 457 на Плевенский Град. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день въ канцелярията ми.
гр. Плевенъ, 16 Ноември 1898 год.
Дѣло № 209/98 год. 1—194—2
п. Сѣдеб. Приставъ: К. Пунджевъ.

№ 12591

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плевенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ петеринското землище а именно:

1) Нива „Лехите“ отъ 1 декаръ оцѣнена за 6 лева.

Горния имотъ принадлежи на Тодоръ Цанковъ отъ с. пешерница не е заложенъ продава се по висканието на П. Геновъ отъ с. село за 64 лева и др. разноски по изпълнителния листъ № 2299 на Плевенский Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день въ канцелярията ми.
гр. Плевенъ, 16 Ноември 1898 год.
Дѣло № 1259/98 год. 1—193—2
п. Сѣдеб. Приставъ: К. Пунджевъ.

№ 813

Извѣствамъ че 13 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ, ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плевенъ слѣдующия недвижимъ имотъ:

1) Нива лозе въ Плевенското землище „въ мѣ-

сността „Аладжи Чумша“, около единъ дюлмъ, оценено за шестдесетъ лева.

Горний имотъ принадлежи на Никола Ивановъ музикантина отъ гр. Плевенъ не е заложенъ продава се по висканието на Държавното Съкровище за 41 лева и 02 стот. заедно съ разноските по изпълнител. листъ № 777. I Плевен. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день въ канцелярията ми:
гр. Плевенъ, 11 I Февруарий 1898 год.
2—1 Сѣдеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

№ 7038

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плевенъ слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно:

1) Половина часть отъ едно дворно мѣсто находяще се въ гр. Плевенъ III кварталъ подъ № 1156 отъ около 200 кв. метра оценено 220 лева.

Горний имотъ принадлежи на Пенка Якова отъ гр. Плевенъ не е заложенъ продава се по висканието на Хазната за 207 л. 68 ст. лихвитъ и разноските по изпълнителния листъ № 2359 на Плевенский Град. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день въ канцелярията ми.
гр. Плевенъ, 16 Ноември 1898 год.
Дѣло № 535/97 1—2
сѣдеб. приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 7040

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плевенъ слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно:

1) Единъ декаръ отъ едно лозе състояще се отъ четири декара находяще се въ Плевенското землище въ мѣстността „петъхъ могили“ оцененъ за 50 лева.

Горний имотъ принадлежи на Панко Хачовъ отъ гр. Плевенъ не е заложенъ продава се по висканието на Хазната за 14 лева 23 ст. лихвитъ и разноските по изпълнителния листъ № 1375 на Плевенский Град. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день въ канцелярията ми.
гр. Плевенъ, 10 Септември 1898 год.
Дѣло № 358/97 1—2
сѣдебенъ приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 8007

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плевенъ слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една къща въ гр. Плевенъ V квар. подъ № 2172, съ дворъ 380 кв. метра, оцѣнена за 500 л.

Горний имотъ принадлежи на Дунчо Ивановъ отъ гр. Плевенъ не е заложенъ продава се по висканието на Хазната за 262 л. 82 ст. по изпълнителния листъ № 1567 на Плевенский Град. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ цѣната, която даде първий, явивши се купувачъ.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день въ канцелярията ми.
гр. Плевенъ, 16 Ноември 1898 год.
Дѣло № 331/97 г. 1—2
сѣдебенъ приставъ: Ив. Чавовъ

№ 13264

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ Махленското землище а именно:

1) Нива „Дѣбнишкий пхтъ“ 7 декара оцѣнена за 35 лева.

2) Нива „подъ Пхтя“ 14 дек. оцѣнена за 60 л.

3) Нива „подъ „ “ отъ 17 декара оцѣнена за 70 лева.

4) Нива „Цѣлова Брестъ“ отъ 5 декара оцѣнена за 25 лева.

5) Нива „Бенчова връхъ“ отъ 6 декара оцѣнена за 25 лева.

6) Нива „Срѣдния връхъ“ отъ 5 д. 2 ара оцѣнена за 20 лева.

7) Ливада „Байджиското“ отъ 8 декара оцѣнена за 60 лева.

Горнитъ имоти принадлежатъ на Ангелъ Беневъ отъ с. Махлата не сѣ заложенъ продаватъ се по висканието на Горанъ Белювъ С-іе отъ с. Махлата за 300 л. лихвитъ и разноските по изпълнителния листъ № 1728 на Плевенский Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день въ канцелярията ми.
гр. Плевенъ, 27 Ноември 1898 год.
Дѣло № 260/97 год. 1—195—2
п. Сѣдеб. Приставъ: К. Пунджевъ.

№ 4669

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плевенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Плевенското землище а именно:

1) Половина отъ една нива въ мѣстността „Габровецъ“ отъ 30 7/10 декара цѣлата, оценена за 120 лева.

Горний имотъ принадлежи на Вѣлчо Коновъ отъ гр. Плевенъ не е заложенъ продава се по висканието на Хазната за 101 л. по изпълнителния листъ № 1538 на Плевенский Град. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день въ канцелярията ми.
гр. Плевенъ 26 Юний 1898 год.
Дѣло № 1567/97
1—2 Сѣдеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

№ 8832

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плевенъ слѣдующий недвижимъ имотъ а именно:

1) Два декара отъ едно лозе състояще отъ 5 декара. Плевенското землище, мѣстността „аладжи чумша“ оцѣнено за 60 лева

Горний имотъ принадлежи на Цвѣтанъ Ат. Саджека отъ гр. Плевенъ не е заложенъ продава се по висканието на Хазната за 52 л. 65 ст. лихвитъ и разноските по изпълнителния листъ № 1473 на Плевенский Град. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ цѣната на горѣ, която ще даде първий явивши се купувачъ.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день въ канцелярията ми.
гр. Плевенъ 18 Ноември 1898 год.
Дѣло № 1555/97 г.

Сѣдеб. Приставъ: Ив. Чаловъ 1—2

№ 12543

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плевенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Тръстенишкото землище а именно:

1) Нива Равнището отъ 7 декара, 5 ара цѣната е произволна.

Горния имотъ принадлежи на Панко Минковъ отъ с. Тръстеникъ не е заложенъ продава се по висканието на Хазната за 8 л. 40 ст. лихвитъ и разноските по изпълнителния листъ № 3897 на Плевенский Окръженъ Сѣдъ

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий наддавачъ

Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плевенъ 1898 год.
Дѣло № 1034 /97 год.
П. Сѣдеб. Приставъ: К. Пунджевъ. 1—2

№ 8596

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плевенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Плевенското землище а именно:

1) 2 декара и 7 ара отъ едно лозе, въ местността Петъхъ могили“ оцѣнено за 135 лева.

Горний имотъ принадлежи на Косто Митовъ отъ гр. Плевенъ не е заложенъ продава се по висканието на Държавното Съкровище за 112 л. 66 ст. лихвитъ и разноските по изпълнителния листъ № 1529 на Плевенский Град. Мир. Сѣдия

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ

Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день въ канцелярията ми.
гр. Плевенъ 10 Ноември 1898 год.

Дѣло № 366/97 год.
За Сѣдеб. Приставъ: П. Георгиевъ. 1—2

№ 814

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ, въ канцелярията ми въ гр. Плевенъ, слѣдующий недвижимъ имотъ:

1) едно лозе въ Плевенското землище въ мѣстността „бѣчвата“, около единъ дюлмъ, оцѣнено за 60 лева.

Горний имотъ принадлежи на Маринъ Романовъ отъ гр. Плевенъ, не е заложенъ, продава се по висканието на Държавното Съкровище, за 36 лева 66 стотинки заедно съ разноските по изпълнителния листъ № 5090, на Плевенский град. Мир. Сѣдия.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присъственъ день въ канцелярията ми.

Гр. Плевенъ, 11 Февруарий 1898 год.
Сѣдеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ 1—2

